

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Vanguard Woman

afgazad@gmail.com

زن پیشواز

نویسنده: ملالی جویا

نشره مجله نیشن چاپ امریکا (۷ اکتوبر ۲۰۰۸)

ترجمه: میر عبدالرحیم عزیز

شهادت دادن: فاجعه افغانستان

حیات و مشقت های زندگی من گویای موانعی است که زن افغان امروز با آن مواجه است. من به مرگ تهدید شده‌ام؛ از چندین سوء قصد جان به سلامت برده‌ام؛ و هرگونه سعی توسط بنیادگرایان بعمل می‌آید که مرا خاموش سازند. لکن من مشغوفم که از حمایت مردم صلحدوست جهان بهره مند میشوم. بالاخص به سازمان Reach All Women inn War برای مدنظر گرفتن اینجانب غرض اخذ جایزه سال ۲۰۰۸ Anna Politkovskaya سپاسگزارم.

من از دریافت این جایزه عمیقاً مفتخرم که مرا به خاطره يك زن فوق‌العاده ارتباط میدهد که حیات خود را در راه اظهار حقیقت و تحقق عدالت قربانی کرد. شهادت و فداکاری وی برای تامین عدالت الهامبخش من بوده است. با دریافت این جایزه، من يك بار دیگر تعهد میکنم که با رویارویی به خطر مرگ و تهدید يك لحظه هم از اظهار حقیقت خودداری نمی‌نمایم.

دقیقاً هفت سال قبل، امریکا و متحدینش به نام آزاد ساختن افغانستان و رهائی زنان افغان بر افغانستان حمله کردند. هفته ها بعد از سرنگونی نظام طالبان، لورا بوش با افتخار اظهار داشت، "نظر به پیشرفت های نظامی ما در قسمت های زیاد افغانستان، زنان بیش ازین زندانی خانه های خود نیستند. جنگ بر ضد تروریزم همچنان جنگ برای حقوق و مقام زن هم شمرده میشود."

اما صرف چند روز قبل، يك دیپلمات عالیرتبه اروپایی فرانسس وندرل هشدار داد که افغانستان در بدترین وضع از ۲۰۰۱ بدینسو قرار دارد. او در يك مصاحبه با بی بی سی گفت، "در سال ۲۰۰۲، ما منحیت آزاد کننده مورد استقبال افغانها قرار گرفتیم. حالا بسوی ما به حیث عناصر شریر و فاسد نگاه می‌کنند."

هفت سال بعد از تجاوز امریکا، کشور مخروبه ما به زنجیر جنگ سالاران بنیادگرا و طالبان بسته شده است؛ کشور منحیت يك جسم بی هوش آخرین نفس های خودش را می‌کشد.

دولت امریکا و متحدینش از بدبختی های زنان افغان بهره برداری نموده و به بهانه جنگ علیه ترور به افغانستان حمله نمودند. نظام وحشی و قرون وسطانی طالبان سرنگون شد، لکن بعوض اتکا بر مردم افغان، امریکا و متحدین ما را از

کرائی بریان به آتش انداختند و بدنام ترین مجرمین ائتلاف شمال را که دشمن قسم خورده حقوق بشر و دموکراسی اند، بقدرت رسانیدند. این گروه مانند طالبان، شریر، ضد زن، بیرحم و متحجر اند.

صرف چند ماه قبل، میکمل مک کانل آمر استخبارات ملی امریکا به کمیته خدمات نظامی سنا گفت که ۷۰ فیصد افغانستان یاغی است. حکومت افغانستان بر ۳۰ فیصد کشور حاکم است و در جانیکه طالبان و جنگ سالاران محلی قدرت دارند، قانون وجود ندارد. ملت ما هنوز در زیر سایه جنگ، جنایت و بیرحمی بنیادگران زندگی میکند و زنان قربانی اول و خاموش این حالت هستند. عدالت در افغانستان وجود ندارد. امروز هر بخشی از حیات در افغانستان، از حقوق زنان تا امنیت، نظم و قانون و مافیای مواد مخدره یک مصیبت است.

زنان بالاخص زجر میکشند. درجه خود سوزی و خودکشی بعلت خشونت خانگی و فقر و ازدواج اجباری و رویه بد علیه زنان نسبت به گذشته بالا رفته است. در شش ماه اول سال ۲۰۰۸، چهل و هفت حادثه خود سوزی تنها در یک شفاخانه در شهر غربی هرات گزارش شده است. گزارش ها به ارتباط تجاوزات دسته جمعی به دختران جوان خصوصاً در شمال افغانستان جانیکه جنگ سالاران متمایل به امریکا قدرت و دست آزاد دارند، هر روز میرسد. لاکن متجاوزین مجازات نمیشوند. ماه گذشته، رئیس جمهور کرزی امر آزادی دو تن را داد که به جرم تجاوز و کشتن یک دختر به هژده سال حبس محکوم شده بودند.

تبلیغات به جهانیان در مورد آزادی افغانستان و زنان و مبارزه علیه تروریسم دروغ است. من معتقدم که هیچ ملتی آزادی را به ملت دیگری نمیتواند هدیه کند. دموکراسی، حقوق بشر و حقوق زنان چیز هائی نیستند که کسی به ما بدهد. ما خود باید این ارزش ها را کسب کنیم.

این یک حقیقت درد آور است که افغانستان ۱۵ بلیون دالر کمک بدست آورده است، لاکن ۷۰ فیصد مردمش بر کمتر از دو دالر در روز زندگی میکنند. فساد و غربت زندگی را برای میلیون ها تن را شکنجه بار ساخته است. افغانستان عمیقاً از خرابی صحت که ناشی از فقدان تسهیلات است، رنج میبرد. سرعت مرگ و میر در اثنای ولادت شبیه به امراض خطرناک مانند مرض سل طور غیر قابل باور بلند است.

افغانستان با بیشترین تولید تریاک که ۹۳ فیصد تریاک جهان را در بر میگیرد، بر بازار مواد مخدره حاکم بوده و در جدول انکشاف انسانی در قطار آخر قرار دارد. در هفت سال گذشته، طالبان و سایر گروه های تروریستی قوی تر شده اند. امروز حتی کابل به محاصره طالبان درآمده و مردم از برگشت شان عمیقاً در هراس اند.

قوای امریکا و ناتو مردم ملکی افغان را بیشتر نسبت به دشمنان مردم افغان میکشند. هزار ها زن و اطفال بیگناه در اثر عملیات نظامی امریکا و ناتو از بین رفته اند. در ۶ جولای ۲۰۰۸، قوای امریکا یک محفل عروسی را بمباران نمودند که در نتیجه ۴۷ تن بشمول عروس کشته شدند. در حادثه غم انگیز مشابه، ۲۷ تن از مردم ملکی در یک قریه در نورستان در یک عملیات ناتو به رهبری امریکا نابود گردیدند. به تصدیق سازمان ملل متحد، در حمله هوایی نیروهای امریکایی بر قریه عزیزآبا در ولایت هرات، بیش از نود غیرنظامی که حدود شصت تن آنها کودکان بودند به شهادت رسیدند.

طی هفت سال گذشته مردم رنج دیده من حقیقتاً و کلاً بوسیله امریکا و متحدانش مورد خیانت قرار گرفته اند. اینان کشور ما را زیر نام دموکراسی، حقوق بشر و حقوق زن مورد تجاوز قرار دادند، اما بدنامترین دشمنان این ارزش ها مورد حمایت قرار گرفتند و بر مستند قدرت نصب شدند. آنها بر گروه ائتلاف شمال که سابقه خونریزی، خیانت و تبه کاری در مقابل مردم ما دارند، اتکا کردند.

در یگانه زمینه ای که افغانستان پیشرفت نموده، کشت تریاک و تجارت مواد مخدره است. طبق گزارش دیلی میل (Daily Mail) مورخه ۲۱ جولای ۲۰۰۷، "چهار بازیکن عمده در فعالیت هرونین مامورین عالیرتبه حکومت اند." و همین دلیل است که مافیای مواد مخدره قدرت واقعی را در تصرف دارد. شورشیان و جنگ سالاران همه درین فعالیت کثیف دست دارند.

مردم افغان امروز معتقد اند که امریکا برای تامین منافع اقتصادی و منطوقی، ما را در معرض خطر میگذارد. سال ها جنگ در افغانستان شعور مردم را بلند برده و مردم درین جا امریکا را مسنول کشاندن افغانستان به فاجعه کنونی می پندارند.